

DE STER

No. 3 MAART 1962

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Nederland was — en is — een
land van schilders.

62ste JAARGANG

Nr 3

INHOUD:	Blz.
De vraag van de maand	71
Het Werk in de Zwitserse Tempel	74
Conferentie sprokkels	75
Aan de nagedachtenis van een geliefde dode	82
Het raadsel van de brief aan de Hebreërs	84
Wat is een patriarchale zegen?	87
Kent ge uw Evangelie?	90
De Zaaier	94
Gebeurtenissen in de zending	95
Advies en hoe dat te geven	100

Redacteur: J. HENRY VOLKER, President der Nederlandse Zending

Assistent: A. D. JONGKEES

Administratie: Amersfoortsestraatweg 214, Huizen N.H.

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR

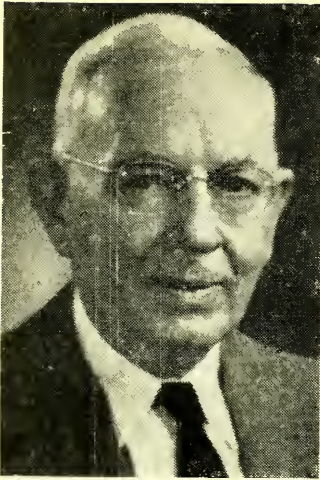
GIRONUMMER 274746 - AMSTERDAMSCH E BANK

BIJKANTOOR LAREN N.H. - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H.

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

DE VRAAG

van de maand

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,
President van de Raad der Twaalfen

★

VRAAG: „Onze klas besprak onlangs het onderwerp gehoorzaamheid in alles en in de loop van de bespreking werden deze woorden van Seneca naar voren gebracht:

„Wij zijn geboren onderdanen, en God gehoorzamen betekent volmaakte vrijheid. Hij, die dit doet, zal vrij, veilig en gelukkig zijn”.

Wij waren het niet eens over de uitdrukking „volmaakte vrijheid”. Hoe denkt u hierover? Hoe kan er volmaakte vrijheid zijn als persoonlijkheid en vrijheid van spreken ons worden ontzegd? Wij vragen u ons te antwoorden in termen van Kerkfilosofie. Is dit geen inbreuk op persoonlijke vrijheid en het recht van iemand aan zijn eigen gedachten over vele onderwerpen uiting te geven? Wilt u ons een antwoord geven, dat op de wijsbegeerte van het evangelie is gebaseerd?

ANTWOORD: Seneca (Lucius Annaeus) was een Romeinse schrijver en wijsgeer, die in de eerste eeuw van Christus leefde. Het is niet waarschijnlijk dat hij ooit de Heer zag, maar er is een overlevering volgens welke hij Paulus enigszins kende en van hem enige evangelie waarheid had overgenomen. Of dat waar is of niet, is niet met zekerheid te zeggen. De uitdrukking, die de klas besprak, is van groot belang. Ons allen is de leer van de persoonlijke vrije wil geleerd en dat niemand ooit

met geweld of andere middelen wordt gedwongen zich te onderwerpen aan goddelijke decreten en filosofie. Wij weten dat lange tijd geleden, in het vóórsterfelijk bestaan, opstand in de hemel was en omdat een vooraanstaand karakter, aan wie veel autoriteit was toevertrouwd, rebelleerde en velen met zich nam, moest deze uit het Koninkrijk worden geworpen. Wij moeten evenwel bedenken, dat iedere wet in het celestiale koninkrijk door de eeuwen heen haar volmaaktheid heeft bewezen. In-

dien iemand waardig is bevonden voor toelating in dat koninkrijk, zal dat zijn wegens strikte gehoorzaamheid aan ieder beginsel en ieder verbond, die daar bestaan. Wij kunnen er dus zeker van zijn, dat iedere wet en ieder beginsel met betrekking daartoe, volmaakt zijn en niet kunnen worden gewijzigd of veronachtzaamd wegens hun volmaaktheid. Er is echter geen reden te geloven dat onder zulke omstandigheden enig verschil van oordeel of mening kan ontstaan met betrekking tot enig beginsel of gebod, want alles heeft het stadium van volmaaktheid bereikt.

Wij kunnen wel geloven dat, aangezien onze Eeuwige Vader werelden heeft geschapen, ze heeft bevolkt en ze door ontelbare eeuwen heen tot volmaaktheid heeft gevoerd, iedere goddelijke wet en ieder gebod zo door en door beproefd zijn, dat er nooit een toestand kan komen, waaronder iemand, die tot het celestiale koninkrijk is toegelaten, in enig beginsel of gebod iets zou vinden, dat veronachtzaamd of op een of andere wijze veranderd kan worden om de toestanden in dat koninkrijk te verbeteren.

Een van de heerlijkste beginselen of waarheden, ooit aan een sterfelijk mens goopenbaard, werd in mei 1831 te Kirtland, Ohio, aan de Profeet Joseph Smith gegeven. Deze waarheid is om moeilijk te verklaren reden door velen bekritiseerd die beter behoorden te weten, maar zij stempelt Joseph Smith tot een profeet en een openbaarder, die aan de wereld mis-

schien wel de grootste waarheden heeft verkondigd, die ooit werden goopenbaard. Toch wil de wereld er niet aan! Ongelukkig genoeg hebben velen, die lid van de Kerk zijn, de waarde ervan in twijfel getrokken. Zij luidt als volgt:

„En hetgeen niet opbouwt, is niet van God, doch is duisternis. „Hetgeen van God is, is licht; hij die licht ontvangt *en in God voortgaat* ontvangt meer licht; en dat licht neemt toe in helderheid tot de volle dag toe.” (Cursivering van de schrijver) (L. en V. 50 : 23—24).

Er is een andere openbaring, gelijkscortig aan deze, die naar de tijd heenwijst, wanneer allen, die dat goddelijk licht en die goddelijke waarheid vinden, verheven zullen worden. „De Geest der waarheid is van God. Ik ben de Geest der waarheid, en Johannes gaf getuigenis van mij en zeide: Hij ontving een volheid der waarheid, ja zelfs van alle waarheid. „En niemand ontvangt een volheid, tenzij hij Zijn geboden onderhoudt.

„Hij, die Zijn geboden onderhoudt, ontvangt waarheid en licht, tot dat hij in waarheid is verheerlijkt, en alle dingen weet.

(L. en V. 93 : 26—28).

Hier vernemen wij, dat zij, die waardig zijn verheven te worden, gezegend zullen worden met kennis, wijsheid, waarheid en licht, zodat zij, evenals onze Heer, tenslotte alle dingen zullen weten en in licht en waarheid als 't ware zullen baden. Wanneer die tijd gekomen is, kan er geen verschil van mening ontstaan. Geen enkele ambitieuze ziel zou ontevreden zijn of enige wijzigingen willen aanbren-

gen in wetten, waardoor alles in volmaaktheid wordt bestuurd. Aangezien de vreugde van allen die daar wonen, volmaakt is, zal er ook nooit een gelegenheid komen voor verschil van mening of conflict van gedachten. De zwakheid en de onvolmaaktheden van de sterfelijkheid bestaan dan niet meer en zij, die aldus verheven worden, zullen gebaad worden in wijsheid, licht en waarheid in al hun volmaaktheid.

Bij de minste verandering zou de volmaakte orde ophouden te bestaan. Geen enkele persoon of groep van personen zou een beginsel of gebod kunnen ontdekken, dat noodzakelijk gewijzigd moest worden, want de eeuwige staat van volmaaktheid is bereikt. Werkelijke vrijheid kan alleen komen door gehoorzaamheid aan goddelijke wetten. Dat geldt voor deze wereld, hoe veel meer dus in het celestiale koninkrijk. Daar heerst geen dwang. Een ieder, die daar binnentreedt, zal er zich van bewust zijn, dat daar geen disharmonie kan zijn en wanneer de inwoners van dat koninkrijk duidelijk zien en niet „door een spiegel in een duistere rede”, zal er geen twist ontstaan. Persoonlijke ambities behoren tot de sterfelijkheid. In Gods koninkrijk zullen zij, die daar binnenkomen, de grote lessen van nederigheid, gehoorzaamheid en goddelijke liefde hebben geleerd, want alle zwakheden en eierzucht zullen met het graf zijn vergaan.

De woorden van de Heiland in de Bergrede „Weest gij lieden dan volmaakt, gelijk uw Vader in de hemel volmaakt is (Matth. 5 : 48).

zijn blijkbaar door velen verkeerd toegepast of in hun toepassing beperkt. De Heiland wist dat een sterveling de volmaaktheid van zijn hemelse Vader niet kan bereiken, maar de sterfelijkheid is wel de plaats, waar het fundament moet worden gelegd. Dan moeten wij gaan van genade tot genade, niet alleen in dit leven, maar ook in de komende eeuwigheid en het ligt binnen het bereik van iedere getrouwe ziel om tenslotte tot die volmaking te geraken.

Ook lezen wij:

„Jezus dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: Indien gij lieden in mijn woord blijft, zoo zijt gij waarlijk mijne discipelen,

„En gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrij maken”. (Joh. 8 : 31—32).

Ware vrijheid kan alleen komen door gehoorzaamheid aan goddelijke wetten. In Gods koninkrijk bestaat geen dwang. Wijsheid, liefde voor de waarheid en gehoorzaamheid maken ons vrij. Zodra iemand het pad der waarheid verlaat en de goddelijke wet overtreedt, wordt hij aan de zonde onderworpen en een slaaf van de zonde. Er is meer waarheid in de woorden van Jacobus dan menig een denkt: „Want wie de geheele wet zal houden, en in één zal struikelen, die is schuldig geworden aan alle”. (Jacobus 2 : 10). Wat is de juiste betekenis van deze opmerking? Dat alleen door volledige gehoorzaamheid aan de wet de beloofde zegeningen komen.

Het doel van ons sterfelijk bestaan is dat iedereen wordt beproefd om

te zien of hij in verleidingen, beproevingen en wederwaardigheden in de sterfelijkheid standvastig blijft en zich waardig toont het koninkrijk Gods in te gaan. Dat is het doel waar wij naar streven

of moeten streven en het zijn deze onkreukbaarheid en deze volharding, die de volheid van leven brengen, door Lehi vreugde genoemd.

Het werk in de Zwitserse Tempel

Hier volgt een lijstje van de verrichte „endowments” in de Tempel te Zollikofen gedurende de maanden januari en februari 1962. Achter Nederland zijn uiteraard geen cijfers ingevuld, daar de Nederlandse leden uitsluitend in juni of augustus naar de Tempel gaan. Maar toch is het wel interessant een kort overzicht te hebben van het werk in deze tempel gedurende de wintermaanden en de vooruitgang t.o.v. vorig jaar te zien.

Zending:	januari	februari	Totaal
Oostenrijk	2	2
Beieren	8	6	14
Berlijn
Midden-Duitsland	3	3
Denemarken	1	1
Finland
Frankrijk
Oost-Frankrijk	36	23	59
Nederland
Noord-Duitsland	3	3
Militairen	6	22	28
Zuid-Duitsland	3	3
Zweden	3	3
Zwitserland	181	175	356
West-Duitsland	2	2
Ringen			
Hamburg	4	4
Holland
Stuttgart	8	6	14
Zwitserland	73	110	183
Andere	15	10	25
Totaal	342	358	700
Totaal „Endowments” 1961	315	335	650

Conferentie sprokkels

(uit toespraken, gehouden tijdens de Grote Algemene Conferentie te Salt Lake City in april 1961)

... „Ik ben dankbaar voor de weldadige zekerheid, dat God mijn Vader is en ik zou wel willen, dat de jeugd van Israël zich zo dicht bij Hem voelt, dat zij dagelijks in geheim gebed tot Hem wil naderen. Ik zou willen, dat de jongeren in Israël dat grote vertrouwen in Hem hadden, dat het blinde meisje in haar vader had. Op zekere dag zat zij in de trein bij haar vader op zijn knie. Een vriend, die naast hem zat, zeide „Laat mij U een beetje rust geven”, nam het kind van hem over en zette het op zijn knie. De vader zeide tot zijn kind: „Weet je nu, wie je vasthoudt?” „Nee”, antwoordde zij, „maar U weet het wel”.

Zo werkelijk moet het vertrouwen van onze jongens en meisjes in hun Vader in de Hemel zijn. Als onze jonge mensen dit geloof hebben en God zo willen naderen, zijn er minstens vier zegeningen, die zij zullen ontvangen.

De eerste is *Dankbaarheid*. Zij zullen dankbaar zijn voor hetgeen God voor hen heeft gedaan. Zij zullen zich rijk met gunsten bedeed achten. De jonge man, die de deur achter zich sluit, de gordijnen dicht doet en dan in stilte God smeekt om hulp, moet eerst zijn ziel in dankbaarheid uitstorten voor zijn gezondheid, voor zijn vrienden, zijn geliefden, voor het evangelie, voor de bewijzen van Gods bestaan. Hij moet eerst zijn vele zegeningen tellen en ze een voor een noemen.

De tweede zegen door het gebed is *Leiding*. Ik kan mij niet voorstellen, dat een jonge man afdwaalt, die des morgens naast zijn bed neerknielt en God vraagt hem te helpen zichzelf bevrijd te houden van de zonden der wereld.

Ik geloof, dat een jong meisje niet ver de verkeerde weg op zal gaan, dat 's-morgens neerknielt en bidt, dat zij de dag, die voor haar ligt, rein en vlekkeloos mag blijven. Ik kan niet geloven, dat een Heilige der Laatste Dagen vijandschap in zijn hart zal meedragen, indien hij in 't geheim en oprecht tot God bidt om alle gevoelens van afgunst en boosheid jegens zijn medemensen uit zijn hart te verwijderen. Leiding? Ja, God zal daar zijn om diegene te leiden die Hem in geloof wil zoeken met al zijn vermogen en met zijn gehele ziel.

De derde zegen is *Vertrouwen*. In geheel Amerika zijn duizenden en tienduizenden studenten, die hun krachten inspannen om kennis op te doen. Laten wij, in de Kerk, deze studenten leren, dat als zij succes met hun lessen willen hebben, zij hun God moeten zoeken, dat de grootste Leraar, die de wereld ooit heeft gekend, bij hen staat om hen te leiden. Wanneer een student eenmaal voelt, dat hij God in gebed kan naderen, zal hij vertrouwen krijgen, dat hij zijn lessen zal kennen, dat hij zijn toespraak kan opschrijven, dat hij voor zijn medestudenten kan staan

en zonder vrees voor mislukking zijn toespraak kan houden. Dit vertrouwen komt door oprecht gebed.

Tenslotte zal *Inspiratie* zijn deel zijn. Het is geen verbeelding, als wij oprecht tot God naderen om van Hem licht en leiding te ontvangen; ons verstand *zal* worden verlicht en wij *zullen* door zijn Geest worden geleid. Washington zocht die, Lincoln ontving die; Joseph Smith wist het en het bewijs, dat de Profeet Joseph Smith geïnspireerd was, is klaar voor allen, die hun ogen willen openen om te zien en hun harten om te verstaan.

De Hemel moge u geleiden, onze jongeren, waar gij ook heen gaat. Zo lang als gij u rein en vlekkeloos wilt houden en in ernstig gebed dicht bij uw Vader in de Hemel wilt blijven, zal zijn Geest u leiden, u versterken in uw jeugd en een macht ten goede op aarde van u maken. Uw Vader in de hemel staat altijd gereed u in tijd van nood te helpen, kracht en troost te schenken, indien gij Hem in reinheid, eenvoud en geloof wilt naderen. . .

David O. McKay

. . .Onze boodschap aan de wereld bevat drie grote waarheden. De eerste is: Jezus Christus is de goddelijke Zoon van de Vader, de tweede: het kennen van Christus en zijn zaligmakende waarheden is door Joseph Smith, als het werktuig in Gods handen, in deze tijd hersteld en de derde is: De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is het Koninkrijk Gods op aarde, de organisatie, door welke redding, hoop en vrede de mensen geboden worden.

Alvorens iemand bereid is tot de Kerk toe te treden, moet hij geloven, dat Jezus Christus letterlijk Gods Zoon is, dat Hij als zodanig de oneindige en eeuwige verzoening tot stand bracht, waardoor alle mensen in onsterfelijkheid zullen verrijzen en dat degenen, die in zijn wetten geloven en deze gehoorzamen, bovendien nog de beloning ontvangen van eeuwig leven en dat Hij een plan van zaligheid heeft vastgesteld en geopenbaard, dat de mensen in staat stelt zo te leven, dat zij hier vrede en in het hiernamaals de volheid der zaligheid zullen hebben.

Alvorens tot de Kerk toe te treden, moet men geloven, dat Joseph Smith door God werd geroepen om deze bedeling van het evangelie te openen; dat hij inderdaad een profeet van God was, die de sleutelen, machten, autoriteit en openbaring uit de hemel ontving; dat hij de bringer van het evangelie en de kennis omtrent God, Christus en van zaligheid voor de mensen van zijn tijd was en dat hem door de Godheid was geboden de Kerk en het koninkrijk opnieuw op aarde te vestigen.

Alvorens een persoon wordt gedoopt, moet hij geloven, dat deze kerk waar is; dat zij waarlijk des Heren aards koninkrijk is, dat het priesterschap en de sleutelen hier zijn, dat zij, die hierin arbeiden, wettige

ambtenaren zijn, door God gezonden om het evangelie te prediken en deszelfs verordeningen te bedienen. . .

Bruce R. McConkie

. . . „Enige tijd geleden was ik in een zondagsschoolklas en daar werd over het Woord van Wijsheid gesproken. Een zuster zeide: „Ik wilde wel, dat de broeders niet zo over het Woord van Wijsheid zaten te zagen”. Niemand zei hier iets op en toen vroeg ik het woord. Ik vroeg of zij dachten dat het „zagen” was, als de mensen aan de wil des Heren werden herinnerd.

Laat mij u eens voorlezen, wat de Heer over het Woord van Wijsheid heeft te zeggen met zijn beloften, want elk gebod, dat de Here geeft, heeft een zegen, als wij de geboden maar willen onderhouden. Het Woord van Wijsheid is:

„Gegeven als een beginsel met een belofte, en aangepast aan de gesteldheid van de zwakken en zwaksten van alle heiligen, die heiligen zijn of kunnen worden genoemd”. (L. & V. 89 : 3).

Zoals u weet, heb ik veel in het zendingsveld gearbeid. Ik presideerde over twee zendingen. Wij hadden vele heiligen, die tabak, thee en koffie hadden gebruikt en sommigen sterke drank, hun leven lang, en voor sommige van hen was het moeilijk om er afstand van te doen. Ik herinner mij een vergadering, waar een stoere man recht tegenover mij zat. Toen ik de woorden: „aangepast aan de gesteldheid van de zwakken en zwaksten van alle heiligen, die heiligen zijn, of kunnen genoemd worden”, had voorgelezen, zeide ik: „Indien er Heiligen in deze zending zijn, die nog zwakker zijn dan dat, zullen wij hun niet vragen het Woord van Wijsheid te onderhouden”.

Na de vergadering kwam die grote knaap op mij af en zeide: „President Richards, zo zwak ben ik niet”. Ik zeide: „Dat heb ik ook niet van u gedacht. Ik wilde alleen maar laten weten, wat de Heer over dit beginsel had te zeggen”.

Ik wil u nog één belofte voorlezen:

„En zij zullen wijsheid en grote schatten aan kennis vinden, ja verborgen schatten”. (L. & V. 89 : 19).

Is er wel één Heilige der Laatste Dagen in de wereld, die niet wil, dat zijn kinderen verborgen schatten aan kennis krijgen?

Enige tijd geleden woonde ik een jeugdconferentie in Carthage, Illinois bij, waar de Profeet en zijn broeder Hyrum werden vermoord. Wij hadden in de gehoorzaal van de academie meer dan vijf honderd jonge mensen bijeen. Sommigen hadden meer dan duizend mijl afgelegd om daar te komen. Wij hadden een getuigenisvergadering van vier uur. Tussen de ene spreker en de volgende ging geen minuut verloren en zo stonden deze jonge mensen daar, velen overweldigd door de geest des Heren, zodat zij nauwelijks in staat waren hun getuigenis te geven,

doch hun harten waren vol, zij *wilden* getuigen. Ik zeide tot mijzelf „Waar, in de gehele wereld kun je zo iets vinden anders dan onder onze jonge mensen”? Zeer zeker heeft de Heer hen gezegend met „grote schatten aan kennis, ja, verborgen schatten”.

Voor ik eindig, wil ik nog een andere gedachte bij u achter laten. Ik interviewde een jonge man, die op zending zou gaan. Hij had achttien maanden in een legerkamp in Duitsland doorgebracht en hij vertelde mij zijn ervaringen. Hij zeide: „Wij, Mormoonse jongens, gingen naar de hoofdveldprediker om verlof te vragen onze vergaderingen in het kerkgebouw van het rijk te houden”. De veldprediker zeide: „Wel, wij zouden u graag huisvesten, maar het gaat niet, want de kapel is voortdurend in gebruik. Maar er is een klaslokaal in het sousterrain, dat kunt u gebruiken”. Daarna verzocht hij rapport te ontvangen over de vergadering.

Toen het eerste rapport was uitgebracht, zeide de veldprediker: „Grote goedheid, jullie moeten wel heel veel Mormoonse jongens in het kamp hebben”. Toen hem werd medegedeeld dat het er vijf en dertig waren, zeide hij: „Dat geloof ik niet. Hoe doe je dat? Zeg, jullie hebben meer jongens in de vergaderingen dan ik in de mijne en ik heb 5000 Protestantse jongens onder mijn supervisie. Ik zal je zeggen, wat wij zullen doen. Wij nemen het klaslokaal en jullie kunnen de kapel krijgen”.

De Here zeide: „En zij zullen wijsheid vinden en grote schatten aan kennis”. Is er enige schat aan kennis in deze wereld, die begerenswaardiger is dan te weten, dat God leeft, dat Jezus Christus is, te weten, dat zijn Koninkrijk opnieuw op aarde is opgericht, te weten, dat God een beloning heeft beloofd voor ieder gebod, dat Hij heeft gegeven, te weten, dat Hij deze aarde heeft geschapen, opdat wij Hem kunnen tonen, dat wij alles zullen doen, niet alleen maar een weinig, maar alles, wat de Here onze God ook heeft geboden”? . . .

LeGrand Richards

. . . „Wij lezen in het Boek van Mormon:

„En in het vier en dertigste jaar, in de eerste maand, op de vierde dag der maand, stak er zulk een grote storm op als men nog nooit in het ganse land had gekend.

„En ook was er een grote en vreselijke orkaan; en er waren vreselijke donderslagen, zodat die de gehele aarde deden beven, alsof ze op het punt stond vaneen te scheuren.

„. . . En ziet, de rotsen spleten in tweeën; ze werden op de ganse aardbodem verbroken, zodat ze in brokstukken, gescheurd en gespleten over het gehele land werden aangetroffen. . .

„En er was dikke duisternis over het ganse land, zodat de inwoners er van, die niet waren omgekomen, de damp der duisternis konden voelen.

„En er werd in het geheel geen licht gezien noch vuur, noch schijnsel, noch de zon, noch de maan, noch de sterren, want zo dicht waren de nevelen der duisternis, die over de oppervlakte van het land waren. . .” (3 Nephi: 5, 6, 18, 22).

Deze geweldige beroeringen maakten niet alleen op de Nephieten grote indruk, zodat zij die te boek stelden, maar de herinnering er aan bleef bij de Lamanieten, de Indianen, vijftien honderd jaar lang voortleven. Kort na de ontdekking van Amerika, vernamen de Katholieke zendingen en ontdekkingsreizigers, dat de Indianen een overlevering hadden betreffende de verschrikkelijke natuurverschijnselen, die ten tijde van Christus' dood hadden plaats gegrepen. Als voorbeeld wil ik hier de woorden van een Lamaniet aanhalen, een Indiaanse vorst, Ixtlilxochitl genaamd, die in de omgeving van de stad Mexico woonde en zijn boek in 1600 schreef:

„. . .de zon en de maan verdwenen en de aarde beefde, de rotsen scheurden en vele andere dingen en tekenen geschieden. . . Dit gebeurde. . . op dezelfde tijd, dat Christus onze Heer leed. Men zegt, dat dit gedurende de eerste dagen van het jaar plaats vond”. Ixtlilxochitl kon deze inlichtingen niet van de Katholieke Vaders hebben ontvangen, want die wisten niets van de grote beroeringen af, die tijdens de kruisiging van Christus plaats hadden. Uit het Boek van Mormon kon hij het evenmin hebben gekregen, want dat bestond toen nog niet. Hij zegt deze informatie uit Lamanietische bron te hebben ontvangen, uit verslagen, die van zijn voorouders afkomstig waren. Ik geloof, dat zijn mededeling, afkomstig van de Indianen, een sterk bewijs is van de waarachtigheid van het Boek van Mormon. . .”

Milton R. Hunter

. . . „Wanneer ge jegens iemand kwade gevoelens koestert, voelt ge u in zijn bijzijn niet op uw gemak. Ge wilt maar liefst een omweg maken om hem niet te ontmoeten. In zekere zin bent u geestelijk niet in orde; een twistzieke geest overheerst in u. Johannes zegt het aldus: „Maar die zijnen broeder haat, is in de duisternis, en wandelt in de duisternis, en weet niet, waar hij henegaat; want de duisternis heeft zijne oogen verblind”. (1 Joh. 2 : 11). Dikwijls denken wij, dat vergiffenis een soort liefdadigheid is, maar dan vergeten wij, dat de uitwerking tweeledig is. Het is zowel een zegen om te vergeven als om vergiffenis te ontvangen. Dit is niet zo maar een formule, maar een geestestoestand, die het beste in de mens naar boven haalt en het leven lichter maakt.

Het is een van de gelukkige paradoxen in het leven van de mens, dat hoe meer hij geneigd is om te vergeven, des te minder hij dat zal behoeven te doen. Vergiffenis maakt niet ongedaan wat gebeurd is, maar zij stelt in staat het gebeurde te aanvaarden en van daar uit voorwaarts te gaan.

Het is alleen door vergeving voor onze fouten, dat wij de vrijheid verwerven door ervaring te leren, maar het vergeven van onze tekortkomingen betekent geen ontkenning van hun bestaan. Integendeel: het betekent, dat wij ze eerlijk onder de ogen zien. Vergeving brengt vrede voor het gemoed, een gevoel van bevrijding.

Iemand die haat, is zijn eigen kwelgeest. Indien ge niet vergeeft, kunt ge niet liefhebben. Zonder liefde heeft het leven weinig of geen betekenis. Heb uw naaste lief als u zelf, vergeef en vergeet, laat geen boze gevoelens bestaan tussen u en een lid van uw gezin, uw buurman of uw vriend of wie ook, want wij zijn allen Gods kinderen, zonen en dochteren van onze Vader in de Hemel en broeders en zusters naar de geest van onze Heiland Jezus Christus. Dat wij die liefderijke geest van vrede, die de Here ons geeft, met ons mogen hebben, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen.

Eldred G. Smith

... „In Leer & Verbonden wordt ons gezegd, dat er in onze tijd velen zullen zijn, die „door het sluwe bedrog der mensen worden verblind, die op de loer liggen om te bedriegen” (L. & V. 123 : 12). Een voorbeeld hiervan zien wij in de meedogenloze pogingen, die worden aangewend om zo veel mogelijk mensen verlaafd te doen geraken aan producten, die niet alleen doen degenereren en verzwakken, doch ook de gezondheid benadelen en de zedelijke en geestelijke hoedanigheden ondermijnen van hen, die aldus worden misleid. In de tweede brief van Petrus staat:

„En zij zullen door gierigheid, met gemaakte woorden, van u een koopmanschap maken”. (2 Petr. 2 : 3).

Een voorbeeld van de wijze waarop zekere individuen trachten een koopmanschap van ons te maken, levert de volgende tirade, uit de *Brewers Journal* overgenomen:

„En nu ga ik u vertellen hoe ge meer bier kunt verkopen, ik bedoel veel meer. Het is heel gemakkelijk, als ge het maar op de juiste manier doet. De plaats om meer bier te verkopen, is bij de mensen thuis. Het huishoudelijk verbruik, dat is wat ik bedoel. Dat betekent, dat ge het aan de vrouwen moet verkopen. Onder degenen, die winkelen, zijn 90 % vrouwen. Werk samen met de kruidenier en de zelfbedieningsbedrijven. De mogelijkheden werken op de verbeelding. Ge zult geen mededingers hebben. Beveel bier aan als drank bij de maaltijden. Bier is voedsel. Laat de kruidenier de vrouw een boekje geven, waarin typische gezinsmaaltijden, gecombineerd met bier, staan afgebeeld, heerlijke combinaties, die doen watertanden en laat hen zien, hoe dat moet worden opgediend”.

„Bier is voedsel”. Wat belachelijk!

Ik hoop, dat wij ons van de oogmerken van sommigen terdege bewust

zijn en wij ons niet beet zullen laten nemen door deze of andere middelen, die er op gericht zijn een koopmanschap van ons te maken. De woorden van Nephi behoren ons tegen dit gevaar te waarschuwen: „Vervloekt is hij, die zijn vertrouwen in de mens stelt, of vlees tot zijn arm stelt, of luistert naar de voorschriften van mensen, indien deze niet door de macht van de Heilige Geest worden gegeven”. (2 Nephi 28 : 31). . . Dit is de tijd van beproevingen, niet alleen van het beproeven van raketten en ander oorlogstuig, maar ook van onze trouw aan God, ons geloof in God wordt beproefd.

Het is een tijd van schifting, een tijd, waarin elk van ons zijn plaats moet bepalen. Tot ieder lid van de Kerk, tot alle mensen zeg ik met Koning Benjamin (ik hoop, dat ik hem eenmaal zal ontmoeten) deze woorden:

„Geloof in God; geloof, dat Hij bestaat en dat Hij alle dingen heeft geschapen, zowel in de hemel als op de aarde; geloof, dat Hij alle wijsheid en kracht heeft, zowel in de hemel als op de aarde; geloof, dat de mens niet alle dingen kan begrijpen, die voor God begrijpelijk zijn.

„En wederom, geloof, dat gij u moet bekeren van uw zonden en ze moet nalaten en u voor God vernederen, en in oprechtheid des harten bidden, dat Hij u moge vergeven; en nu, indien gij al deze dingen gelooft, ziet, dat gij ze volbrengt. (Mosia 4 : 9-10).

„En bovendien zou ik willen, dat gij de gezegende en gelukkige toestand zoudt overdenken van hen, die de geboden Gods bewaren. Want ziet, zij worden in alles gezegend, zowel in het stoffelijke als in het geestelijke; en indien zij getrouw volharden tot het einde, worden zij in de hemel ontvangen, opdat zij met God in een staat van eeuwigdurende gelukzaligheid kunnen wonen. O, bedenk, bedenk, dat deze dingen waar zijn, want de Here God heeft ze gesproken”. (Mosia 2 : 41).

Ik twijfel er niet aan, mijn broeders en zusters, dat de koers van deze natie door Gods hand zal worden geleid, indien wij zo in Hem geloven, dat wij Hem dienen en zijn geboden onderhouden, als een volk en als een natie, want Hij heeft gezegd:

„Indien gij in mijne inzetten wandelen en mijne geboden houden en die doen zult, (Lev. 26 : 3). . . zal ik u vrede geven in het land. . . (Lev. 26 : 6) en Ik zal u tot een God zijn, en gij zult Mij tot een volk zijn (Ibid. 26 : 12).

ElRay L. Christiansen

* * *

„Gaaf dan henen, onderwijst al de volken, dezelve doopende in den Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, leerende hen onderhouden alles wat Ik u geboden heb.

Aan de nagedachtenis van een geliefde dode

In de loop der jaren heb ik menige rouwdienst bijgewoond, maar nooit een, die zo indrukwekkend was als die, welke in de aula van de derde algemene begraafplaats te Utrecht voor Elizabeth Margaretha Hermine Gout-van Raay werd gehouden, die de 16 februari jl. overleed. Ik sprak van „rouw”dienst, maar het woord „rouw”, althans wat haar, die is heengegaan, betreft, ja en ook haar echtgenoot, is eigenlijk niet geheel juist gekozen. Het was een laatste, plechtige groet aan Zuster Gout, die na ruim 8 jaar toegewijde dienst aan haar Heer tot een nieuw leven ontwaakte, een leven, voor haar lieflijk en vredig. Een ieder van ons heeft dat gevoeld en daarom was alles zo indrukwekkend. Broeder Hendrik Gout, haar echtgenoot, leidde de dienst, door de wijze waarop hij dat deed, daadwerkelijk van zijn onwankelbaar geloof in het wederzien en in het voortbestaan, in de opstanding, van de sterke banden die hen op aarde aan elkander verbonden, getuigenis afleggend. Ook daarom maakte deze plechtigheid zo grote indruk.

Zuster Gout heeft reeds op jonge leeftijd dit leven verlaten. Vader in de Hemel heeft haar geroepen en zij zal, na van aardse pijnen en beslemmingen te zijn uitgerust, weer met dezelfde liefde en ootmoed het Evangelie van Zijn Zoon verkondigen, als zij in haar sterfelijk leven had gedaan, aan hen, die niet het voorrecht hadden dit op aarde te horen.

Zuster Gout werd de 12de maart 1922 te Soerabaia geboren en de 4de november 1953 in Den Haag gedoopt. Al spoedig werd zij op de lijst van huisbezoeksters geplaatst, welke taak zij getrouw vervulde. Niet lang daarna werd haar een andere functie in de Z.H.V. van de Haagse gemeente op de schouders gelegd en toen de familie Gout naar Utrecht verhuisde, verliet zij de Haagse Z.H.V. als haar presidente, welke functie zij ook in Utrecht heeft bekleed, bij elkaar enige jaren lang.

Wij wensden Broeder Gout, die op de dag dat hij zijn vrouw ten grave droeg, ons geloof en onze getuigenis heeft versterkt, met zijn kinderen Gods beste zegen en hulp toe en bidden dat zij blijvend geschraagd door het Evangelie van Christus de toekomst tegemoet mogen zien.

A. D. J.

Het raadsel van de brief aan de Hebreërs

DE DODE ZEE-ROLLEN ANTWOORDEN

III

door O. Preston Robinson

De vraag wie de Hebreërs waren, aan wie Paulus of een van de andere discipelen de Nieuw-Testamentische brief schreef, werd al spoedig na het begin van het Christelijk tijdperk een raadsel. Een nauwkeurige lezing van de brief aan de Hebreërs wijst er zonder enige twijfel op, dat deze mensen een belangrijke plaats in de Kerk innamen. In Hebr. 3 : 1 bijvoorbeeld, zegt de schrijver tot hen: „Hierom, heilige broeders, die der hemelse roeping deelachtig zijt, aanmerkt den Apostel en Hoogepriester onzer belijdenis, Christus Jezus”.

Maar, zo vragen wij, waarom werden *deze* Christenen Hebreërs genoemd? Het waren de Hebreërs van Jeruzalem, die nauwelijks dertig jaar eerder de Heiland een gewelddadige dood hadden doen sterven. Is het waarschijnlijk, dat een groep van deze mensen zo snel was bekeerd en tot een deel van de Christelijke Kerk georganiseerd, belangrijk genoeg voor Paulus of een van de andere discipelen om een brief tot hen te richten?

WIE WAREN DE HEBREEËRS?

Dr. Yagael Yadin, een van de geleerden die met de Dode Zee-rollen bezig is, zelf een Hebreër, gelooft, dat de Hebreërs van het Nieuwe Testament de mensen waren, die wij nu kennen als de Dode Zee-Verbondenen. Hij gelooft dat zij allen tegelijk tot de Christelijke Kerk toetraden en door de vroegere apostelen „Hebreërs” werden genoemd, omdat zij een groep Joden vormden, die eerder het Hebreeuwse geloof hadden verworpen. Zij waren volgens Dr. Yadin mensen, die er van overtuigd waren, dat de godsdienst van de Joden ver was afgedwaald van de oorspronkelijke leer van Abraham, Mozes en de profeten.

WIE WAREN DE VERBONDENEN?

Ofschoon er niets zeker bekend is omtrent de oorsprong van de mensen, die de kronieken schreven, die onlangs in de grotten bij de Dode Zee werden gevonden, zijn de geleerden het er in 't algemeen over eens, dat deze groep waarschijnlijk vóór het Macabese tijdperk ontstond. Zij zijn van mening, dat deze esthetische groep zijn begin kan hebben gehad tijdens de regering van Antiochas Epiphanes over Palestina in ongeveer 167 v. C. Deze trachtte de godsdienst en de gewoonten der Joden voor

eens en voor altijd te vernietigen. Hij ontwijdde de tempel en vervolgde en vernederde de Joden. In die tijd stond een Joodse priester, Mattathias geheten, tegen Antiochas op, doodde een Griekse ambtenaar, die hem en zijn gezin trachtte te dwingen Griekse goden te aanbidden, en vluchtte de wildernis in. Andere Joodse gezinnen sloten zich weldra bij Mattathias aan; het werd een volledige opstand die tenslotte de maccabese oorlogen en verslapping van de Griekse overheersing tot gevolg had. Mattathias en zijn gezin kunnen de oorspronkelijke „Hebreërs” zijn geweest, die de kern vormden van wat later de Dode Zee-Secte werd die de kronieken schreef, die wij nu kennen als de Dode Zee-rollen. Dr. Yadin grondt zijn conclusies ten aanzien van de identiteit van de Hebreërs als de Verbondenen op een zorgvuldige vergelijking tussen de geloofsleer van de Dode Zee-Secte en de argumenten en vermaningen, die in de Brief aan de Hebreërs voorkomen. Hij gelooft dat deze mensen na de kruisiging van Jezus tot hun oorspronkelijk geloof terugkeerden en dat de Brief werd geschreven om hen te overreden dat geloof te laten varen en het evangelie, dat hun verkondigd was, getrouw te blijven.

DE GELOOFSLEER VAN DE DODE ZEE-VERBONDENEN

Aangezien de ruimte geen complete analyse van de geloofsleer der Dode Zee-Verbondenen toelaat, volgt hier een korte weergave daarvan. Zij baseerden hun godsdienst op de Oud-Testamentische profeten, beschouwden Mozes als de grote profeet van hun geloof en geloofden, dat de veertig jaren, die de kinderen Israëls in de woestijn doorbrachten, symbolisch een veertigtal jaren van reiniging waren. In die tijd werden zij beproefd alvorens hun „Leraar der Gerechtigheid” Belial, de aanvoerder van de Engelen der Duisternis, zou overmeesteren en vóór zij in het Koninkrijk Gods zouden worden binnengeleid. Zij hadden een sterk geloof in Engelen, zowel kwade als goede en zij zagen uit naar de komst van twee Verlossers, een, die hen zou leiden in geestelijk opzicht en een, die hen in stoffelijke dingen zou voorlichten. Zij vestigden hun hoop op het Priesterschap van Aäron en geloofden, dat de eschatologische¹ priester van het Huis Israëls tenslotte een priester van Messiaans karakter zou worden.

Met zulk een geloof, geslachten lang aangehangen, is het volkomen logisch, dat zij, na de kruisiging van Jezus, de neiging hadden tot hun vroegere opvattingen terug te keren.

HET CENTRALE THEMA VAN DE HEBREEUWSE BRIEF

Het voornaamste doel van de schrijver van de Brief aan de Hebreërs was de superioriteit van Jezus vast te stellen over personen en engelen, die volgens het geloof van hen tot wie de brief was gericht, in de laatste dagen belangrijke dingen moesten verrichten, die volgens de schrijver

¹) eschatologie — leer der laatste dingen (dood, oordeel, hemel en hel).

van de brief, speciaal aan Jezus, de Messias, waren voorbehouden. De brief begint met de volgende verklaring:

„God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon; „Welken Hij gesteld heeft tot een erfgenaam van alles, door welke „Hij ook de wereld gemaakt heeft”. (Hebr. 1 : 1, 2).

Het begin is dus een duidelijke vaststelling van de superioriteit van Jezus over alle profeten. Daarna tracht de brief de lezers te overtuigen van Jezus' superioriteit over de engelen. Dit wordt in het eerste hoofdstuk gedaan, waarschijnlijk omdat de schrijver vreesde, dat de eerbied van de Hebreërs voor de engelen zo groot werd, dat die voor hun achting voor Christus een bedreiging was.

Vervolgens betoogt de schrijver dat Jezus zelfs groter was dan Mozes. Hij wijst er zijn lezers op, dat Mozes „getrouw was in geheel zijn huis”, maar dat het Huis (het Evangelie), gebouwd was door Jezus Christus, de zoon van God en „Hij, die het huis gebouwd heeft, meerdere eere heeft dan het huis (Hebr. 3 : 3). Dit argument werd de Hebreërs voorgelegd om te trachten hen te overreden getrouw te blijven aan hun verering voor Mozes, maar deze eer niet hun overtuiging omtrent Jezus te laten overvleugelen. De schrijver gaat dan over tot het beantwoorden van het gebleken probleem van de Hebreërs betreffende Aäron en de twee Messiasen. Te dien einde wijst de schrijver zijn lezers er op, dat Jezus een Hogepriester is en wel een Hogepriester naar de Orde van Melchizedek, welke orde hoger is dan die van Aäron. Hij maakt hun ook duidelijk, dat aangezien Jezus de Zoon van God en van een aardse moeder is, Hij in zijn persoon zowel de koninklijke als de priesterlijke Messiasen in zich verenigt en aldus zelfs de hoop van de Hebreërs ten opzichte van de Messiaanse verwachting vervult.

Dr. Yadin's analyse verschaft een overtuigend argument, dat de „Hebreërs” een nogal bijzondere groep Christenen waren, die vóór de komst van de Heiland wanhopig hadden getracht logische en aanvaardbare begrippen van het evangelie, waar de Joden van hun tijd zo ver van waren afgeweken, te herwinnen. Dit stemt wel sterk overeen met wat wij nu over de Dode Zee-Verbonden weten en voert logisch tot de overtuiging, dat de Hebreërs van het Nieuwe Testament de mensen waren, die nu bekend zijn als de Dode Zee-Verbonden.

Indien Dr. Yadin's stelling kan worden aanvaard en dat lijkt heel logisch, dan is dit weer een antwoord op een lastige vraag, dat door de Dode Zeerollen wordt gegeven.

★

„Want al wat te voren geschreven is, dat is tot onze leering te voren geschreven, opdat wij door lijdzaamheid en vertroosting der Schriften hoop hebben zouden.” Rom. 15 : 4

Wat is een patriarchale zegen?

door Patriarch Eldred G. Smith

Indien wij aan iemand in de wereld zouden vragen wat een evangelist is, zouden wij ten antwoord krijgen een zendeling, maar Joseph Smith zeide dat een evangelist een Patriarch is.

Het woord „patriarch” bestaat uit twee delen: „patri”, dat „vader” en „arch”, dat „hoofd” betekent. „Patriarch” betekent dus „hoofd-vader”.

In de Kerk hebben wij echter twee soorten vaders, of patriarchen — een natuurlijke „vader” en een geordende „vader”. De geordende „vader” noemen wij patriarch. Iedere vader van ieder huis is dus een patriarch in dat huis. Zo’n patriarch mag de leden van zijn gezin zegenen. De autoriteit voor die zegen hangt af van de autoriteit die de vader heeft. Indien de vader drager is van het Melchizedekse Priesterschap, kan hij de leden van zijn gezin krachtens de autoriteit van het Melchizedekse priesterschap zegenen. Iedere vader, die het Priesterschap draagt, heeft het recht alle verordeningen voor de leden van zijn familie te verrichten naar de mate van de autoriteit van het priesterschap hetwelk hij draagt.

Natuurlijk moeten alle handelingen van het priesterschap krachtens volmacht geschieden, zodat als iemand een zoon heeft, die tot diaken geordend moet worden, hij deze verordening mag voltrekken onder leiding van de bisschop, indien de nodige stappen zijn genomen voor de goedkeuring van deze plechtigheid en hij een drager is van het Melchizedekse Priesterschap. (Zie ook L. & V. 20 : 48, 64). Dat recht heeft hij. En zo is het ook met de andere ambten in het Priesterschap, afhankelijk van het Priesterschap, dat de vader heeft.

Een vader mag ook, indien hij het Melchizedekse Priesterschap draagt, zijn eigen zieke kinderen zalven, ja als vader komt hij daarvoor het allereerst in aanmerking.

Het verschil tussen de zegen die een vader als ouderling zijn kinderen geeft en die welke een ringpatriarch geeft, is dat de vader thuis niet het recht heeft de lijn van afstamming aan te geven en ook de zegen niet in de kerkelijke archieven kan laten opnemen. Zijn zegen mag wel worden opgeschreven en in het familiearchief bewaard worden.

De patriarchale zegen, door een geordende patriarch gegeven, is de enige zegen, waarvan de Heer heeft gezegd dat deze in het kerkelijk archief moet worden opgenomen.

Een patriarchale zegen, die de afstamming noemt, is niet noodzakelijkerwijs een genealogische opsomming — geen uittreksel uit de geslachtslijst. Hij verklaart de zegeningen. Het in aanmerking nemen van genealogie kan zijn nut hebben om de patriarch te helpen, maar wij zijn mengsels. Velen van ons zijn vermengingen van verscheidene stammen van Israël en dus is het aan de patriarch voorbehouden die lijn te noemen, door welke de zegeningen van Israël zullen komen. Deze verklaring en de andere verzegelende zegeningen die voor een patriarchale zegen worden vereist, worden alle opgetekend en in de kerkelijke archieven opgeborgen.

Ik weet van gevallen waarin kinderen van een gezin patriarchale zegeningen van hun ringpatriarch hebben ontvangen en bovendien een zegen van hun vader ontvingen toen zij het huis verlieten om naar school, op zending of in militaire dienst te gaan of in het huwelijk traden of bij die gelegenheden, waarbij zij een nieuwe levensfase ingingen en zij de hulp des Heren zo bijzonder nodig hadden om hen te leiden.

Ik vraag mij af hoevelen van onze jongeren de gelegenheid te baat nemen om aan hun vader een zegen te vragen. Ik vraag mij af hoeveel L.D.S. studenten, pas aan de universiteit ingeschreven, een patriarchale zegen of een zegen van hun vader ontvingen, voordat zij college gingen lopen. Ik vraag mij af of wij het priesterschap eren, dat wij dragen, door onze kinderen een zegen te geven. Het is een wonderbare ondervinding en ik zeg dat uit persoonlijke ervaring. Het ontmoert wanneer een van uw kinderen tot u komt en vader om een zegen vraagt. Zulk een zegen mag men zo veel maal geven als er om gevraagd wordt.

Er zijn mensen die willen weten waarom wordt aanbevolen dat slechts één patriarchale zegen door een geordende patriarch wordt gegeven. Wanneer een geordende patriarch een zegen met alle vereisten van afstamming en verzegelende zegeningen heeft gegeven en die zegen is in het kerkelijk archief opgenomen, dan is het overbodig hetzelfde opnieuw te doen en het op te tekenen. Dat zou maar onnodig ruimte innemen in het kantoor van de Kerkhistoricus. De Heer vereist niet meer dan dat het slechts één keer wordt gedaan. Er kunnen aanvullende zegeningen worden gegeven, maar dat behoeft niet door een patriarch te worden gedaan. Dat kan de vader doen, die de patriarch van zijn gezin is. Daar een patriarchale zegen maar eenmaal wordt gegeven, rijst natuurlijk de vraag: „Op welke leeftijd behoort men een patriarchale zegen te ontvangen? Het wordt sterk aanbevolen, dat dit niet gebeurt onder de leeftijd van 12 jaar, maar overigens hangt het geheel van de persoon in kwestie af. Hij moet oud genoeg zijn om het doel en de betekenis er van te begrijpen. De zegen behoort te worden gegeven in een tijd, dat de betrokkene verlangt anderen te dienen, wanneer hij verlangt het werk te

doen, dat de Here hem wil laten doen. Hij moet oud genoeg zijn om de geschiedenis en de zegeningen van Israël te begrijpen. Hij moet op zulk een leeftijd zijn, dat hij voelt, dat hij niet altijd bij „moeders pappot kan blijven” en het verlangen heeft in de dienst van de Heer iets van zichzelf te maken.

Ik weet niet hoe wij te veel nadruk zouden kunnen leggen op de belangrijkheid van patriarchale zegeningen. Wij moeten niet wachten totdat wij in moeilijkheden verkeren en dan door middel van Zijn heilige dienst-knechten tot de Heer gaan. Het is niet de bedoeling van de Heer om onze problemen voor ons op te lossen. Hij zet ons voor speciale problemen, ter wille van onszelf; Hij leert ons besluiten te nemen, omdat wij door het nemen van die besluiten en door die beproevingen het voorrecht hebben te groeien. De Heer is niet van plan ons dat voorrecht te ontnemen. Vele dingen, die op normale en natuurlijke wijze door onze handelingen van alle dag en door onze getrouwheid tot stand komen, worden in onze zegeningen niet genoemd. De zegeningen, door een patriarch gegeven, zijn gewoonlijk de voorname dingen, die gebeuren kunnen als wij een beetje harder werken om ze te krijgen en wat meer geloof oefenen. Indien zo'n zegen alles moest bevatten wat in ons leven gaat gebeuren, zou hij een dik boek worden. Een patriarchale zegen is gewoonlijk een getypte bladzijde lang, soms meer, soms minder. Het is onmogelijk in zo'n korte tijd een soort blauwdruk te geven van alles wat er in ons leven plaats zal vinden. Het is een weergave van de voornaamste dingen die kunnen gebeuren, wanneer wij wat meer ons best doen en met wat meer geloof om wat meer leiding van de Heer vragen, vooral in datgene, wat ons het moeilijkst valt om te volbrengen.

Maar al te vaak denken de mensen, wanneer zij naar de geordende patriarch gaan, dat hij de een of andere bijzondere macht bezit en dat hij in een denkbeeldig vakje een speciale zegen voor hen klaar heeft liggen. Sommigen beweren dat hij of welke patriarch dan ook, ten alle tijde hun leven kan binnenstappen en die speciale zegen kan geven en dat, wanneer een tweede wordt gegeven, deze woord voor woord dezelfde zal zijn. Dat is niet zo. Met andere woorden gezegd: dat lijkt op praedestinatatie als ons de belofte wordt gegeven van wat er komen zal. Er is in het Evangelie van Jezus Christus niet zo iets als praedestinatatie. Praedestinatatie of vóórbeschikking en waarzeggerij zijn broertje en zusje. Waarzeggerij en patriarchale zegeningen verschillen van elkaar als de duisternis en het licht, als zwart en wit van elkaar verschillen. Er is geen verwantschap tussen een patriarchale zegen en waarzeggerij. Waarzeggerij is een mededeling van wat zal gebeuren, hetgeen voorbeschikking inhoudt en voorbeschikking is de leer van Satan.

Iemand, die een patriarchale zegen heeft ontvangen, heeft zelf in de eerste plaats het recht die zegen te interpreteren, Hij is degen die er een copie van krijgt, deze moet bestuderen en werken aan de vervulling

er van. Niemand heeft recht op een copie van de zegening zonder zijn toestemming, want die is van hem en van niemand anders.

Indien wij de grondtoon in onze zegeningen kunnen ontdekken, zal die een aanwijzing voor ons zijn hoe wij moeten leven of welke weg in het leven moeten volgen om God te dienen. Deze zegeningen zijn een eeuwig anker voor onze ziel. Zij zijn voor ons even eeuwig en bindend als de zegeningen, die door Adam, Abraham, Jacob of welke patriarch ook uit het grijs verleden werden gegeven. Als wij onze eigen zegening bij ons houden en er schijnen dingen in te zijn die wij niet begrijpen, zal eenmaal, door ons standvastig geloof, de tijd komen, dat de uitlegging ons gegeven zal worden. Sommige uitleggingen kunnen door onze nakomelingen worden vervuld. Wij zijn nu grotendeels bezig met het vervullen van sommige markante zegeningen, die aan de kinderen Israëls door hun vader werden gegeven.

Het kan zijn dat in onze levenstijd niet alle zegeningen in vervulling gaan. Zij kunnen wel na onze dood of door onze nakomelingen worden vervuld. Zegeningen zijn, wat hun vervulling betreft, niet aan tijd gebonden. Soms worden zij op andere wijze werkelijkheid dan wij verwachten. Doch zo lang wij zo leven, dat wij onze zegeningen waardig zijn, kunnen wij op de belofte van de Heer, dat zij in vervulling zullen gaan, vertrouwen. De vervulling van alle zegeningen is op onze getrouwheid gebaseerd. Wij moeten verdienen wat wij krijgen, maar wij krijgen wat wij verdienen.

Kent ge uw Evangelie?

VI

„Het onderwerp dat wij vanavond gaan behandelen”, zegt mijnheer Keizer, nadat allen om het haardvuur zijn geschaard en een gebed om leiding is uitgesproken, „heeft Amerika en elders veel pennen in beweging gebracht”. De vorige maal zeide ik dat het negervraagstuk een vrij lange voorbeschouwing vereist en dat in die beschouwing ons voor-sterfelijk bestaan moest worden betrokken”.

„Voor-sterfelijk bestaan”? vraagt mijnheer Jansen met opgetrokken wenkbrauwen. „Ach ja ik herinner het mij nu; aan 't eind van onze vorige bijeenkomst sprak u daar terloops over. Staat daar ook iets van in de Bijbel?”

„Niet veel”, antwoordt mijnheer Keizer, „althans niets definitiefs. Uit sommige passages kunnen wij echter duidelijk de conclusie trekken, dat wij inderdaad leefden, vóór wij geboren werden. Nemen wij bijvoor-

beeld Job 38 : 4. Daar vraagt God aan Job: „Waar waart gij, toen Ik de aarde grondde?” Deze vraag betekent dus, dat Job vóór de schepping van de aarde bestond en dus ergens leefde. Wij lezen in vers 7 : „Toen de morgensterren te zamen vrolijk zongen, en al de kinderen Gods juichten. Wie zijn die kinderen Gods?”

Frits steekt zijn hand op. „Dat zijn wij, alle mensen, die op de aarde wonen.

„Wij”? vraagt mevrouw Jansen verwonderd. „Zijn wij kinderen van God. Staat dat ook in de Bijbel?”

„Ja zeker”, antwoordt mijnheer Keizer. „Wie weet het?”

Ella steekt haar hand op. „In Psalm 82 staat het. 'Gij zijt goden, en gij zijt allen kinderen des Allerhoogsten en in Handelingen 17 : 29 lezen we: 'Wij dan zijnde Gods geslacht. Bovendien legt Jezus zelf nog de nadruk op onze verwantschap met God en Hemzelf in Joh. 20 : 17: . . . „Ik vaar op tot mijnen Vader en tot uwen Vader, en tot mijnen God en tot uwen God”. De Vader van onze geesten namelijk, wat nog duidelijker wordt als wij Num. 16 : 22 en 27 : 16 opslaan: 'O God, God der geesten van alle vleesch'. . . en 'Dat de Heere, de God der Geesten van alle vleesch'.

„Juist”, zegt mijnheer Keizer. „Hier blijkt dus duidelijk uit, dat God de Vader van onze geesten is en dat de naam 'Vader' letterlijk moet worden opgevat en niet zo maar een aanspreektitel is. Maar waar waren wij, voordat wij op aarde kwamen?”

„In de hemel, in de tegenwoordigheid van God, de Vader”, zegt mevrouw Keizer.

Ja, in zijn woning. Begrijpelijk overigens, want wij zijn zijn kinderen. Hij had ons om zich heen. Hoe zou Hij ons anders kennen? Want God kent ons allen, zoals blijkt uit wat Hij tot Jeremia zegt: 'Eer dat Ik u in de moederschoot formeerde, heb ik u gekend. . . heb Ik u geheiligd'. (Jeremia 1 : 5). Het antwoord op de vraag aan Job: 'Waar waart gij?' luidt dus: 'Bij U Vader, in Uw Koninkrijk. Daar waren wij en wij juichten daar'.

„Waarom juichten wij eigenlijk?” vraagt mijnheer Jansen nuchter.

„Om deze vraag duidelijk te kunnen beantwoorden, mijnheer Jansen”, zegt mijnheer Keizer, „moet ik mij beroepen op een openbaring, die niet in de oude Bijbel staat, want zij is van deze tijd. Wij hebben reeds over de noodzakelijkheid van voortdurende openbaring gesproken, omdat dit de enige wijze is, waarop wij Gods wil leren kennen, maar openbaringen zijn ook nodig om sommige passages in de Bijbel, die zonder nadere toelichting niet te begrijpen zijn, duidelijk te maken en daar valt uw vraag ook onder. Dit is het antwoord op uw vraag, door openbaring gegeven in deze laatste dagen: Wij juichten, omdat God de Vader ons het goddelijk plan met ons, had voorgelegd. Dat hield in, dat wij naar een andere wereld zouden gaan, die door Hem voor ons zou worden geschapen. Volgens dat plan zouden wij veel meer vooruitgang kunnen

maken dan tot dusver mogelijk was. Als wij ons naar dat plan, dat het Evangelie van Jezus Christus is, wilden voegen, zouden wij na die proeftijd in Zijn woning mogen terugkeren. Daarom juichten wij. En er zou een middelaar zijn tussen God en ons. Jezus sprak en zeide: 'Vader, zend Mij. Uw wil geschiede, en de heerlijkheid zij voor eeuwig de Uwe! Maar nog een ander sprak, eveneens een grote intelligentie, en zeide: „Ik zal hen dwingen zalig te worden, zodat niemand verloren zal gaan, doch geef mij daarvoor Uw eer”. En de Vader zeide: 'Ik zal de eerste zenden'. Toen werd de tweede zeer toornig, hij ging onder ons rond om te trachten ons over te halen zijn plan te steunen en hem te volgen en dat gelukte hem bij een derde deel van Gods kinderen.

Daarna stonden zij tegen God op, in Zijn eigen woning, een zonde zo ontzettend zwaar, dat hun het voorrecht een sterfelijk lichaam te ontvangen moest worden ontzegd en zij uit de hemel werden verwijderd”..

„Een interessante geschiedenis”, merkt Lucy op. Staat daar nu helemaal niets van in de Bijbel?”

„Toch wel”, antwoordt mijnheer Keizer. „Willem, sla Jesaja 14 : 12, 13, 14 en 15 eens op en lees dat eens voor”.

„Hoe zijt gij uit den hemel gevallen, o morgenster, gij zoon des dage-raads!

Hoe zijt gij ter aarde nedergehouden, gij die de heidenen krenktet!

„En zedet in uw hart: Ik zal ten hemel opklimmen, ik zal mijnen troon boven de sterren Gods verhogen, en ik zal mij zetten op den berg der samenkomst aan de zijden van het Noorden.

„Ik zal boven de hoogten der volken klimmen, ik zal den Allerhoogste gelijk worden”.

Ja, in de hel zult gij nedergestoten worden, aan de zijden van den kuil”.

„Juist Willem, tot zo ver en nu Openbaring 12 : 7,8 en 9”.

„En daar werd krijg in den hemel: Michaël en zijne engelen krijgden tegen den draak, en de draak krijgde ook en zijne engelen.

„En zij hebben niet vermocht, en hunne plaats is niet meer gevonden in den hemel.

„En de grote draak is geworpen, de oude slang, welke genaamd wordt duivel en satanas, die de gehele wereld verleidt, hij is, zeg ik, geworpen op de aarde, en zijne engelen zijn met hem geworpen”.

„Dank je, Willem, ik geloof dat deze teksten wel duidelijk verwijzen naar die vergadering in de hemel en waarin Jezus en Lucifer, de zoon des dageraads, zoals Jesaja hem noemt, het woord voerden. En als we dan nog even naar Openb. 12 : 4 kijken, zien wij dat het werkelijk een derde deel was, dat de zijde van Satan koos. Deze gebeurtenis bewijst, dat wij ook daar onze vrije wil hadden, wij konden kiezen tussen Jezus en Lucifer; wij werden niet gedwongen stelling te nemen, wij deden dat uit vrije wil. Het plan van God met ons is geheel vrij van dwang, omdat het Gods bedoeling was, dat wij in de wereld, waar wij heen zouden gaan, evenals in de hemel, vrij zouden kunnen kiezen tussen

Christus en Satan. Daarom moest het plan van laatstgenoemde wel worden verworpen. En omdat wij de beschikking hadden over onze eigen, vrije wil, konden wij de wetten des hemels gehoorzamen of veronachtzamen, m.a.w. wij konden daar ook zondigen, want zonde is overtreding der wet. Dat wij dat konden doen, blijkt ook uit de vraag, die de discipelen aan Jezus deden, toen zij een blinde op de drempel van zijn huis zagen zitten: „Rabbi, wie heeft er gezondigd, deze of zijn ouders, dat hij blind zou geboren worden?”

Na deze lange voorbeschouwing komen wij nu aan de vraag: 'Waarom wordt de negers het Priesterschap onthouden?' Na wat wij deze avond hebben besproken, kan ik thans dit antwoord geven: 'Omdat zij in hun voor-aardse leven een ernstige zonde hebben begaan, niet zo gruwelijk als Satan en zijn volgelingen hebben bedreven, die daarom geen sterfelijk lichaam konden ontvangen en bijgevolg ook geen opstanding. Welke die zonde precies is geweest, waar de negers zich in hun voorsterfelijk bestaan aan schuldig hebben gemaakt, weet ik niet, maar het houdt verband met het Priesterschap.

„Priesterschap?” vraagt Lucy verbaasd. „Dat is toch alleen maar voor dit leven!”

„Neen, niet alleen voor dit leven, Lucy. Wij hebben tijdens de bespreking van dit onderwerp gehoord, dat het Priesterschap eeuwig is. Het was er vóór de wereld werd georganiseerd, dus in de hemel. Ook daar, juist daar in zijn volheid, werd en wordt de priesterlijke macht uitgeoefend. Hoe denk je bijvoorbeeld, dat Jeremia in zijn voor-bestaan tot profeet werd geheiligd? Hoe anders dan door het Priesterschap! En niet alleen Jeremia, maar alle profeten, zowel van deze tijd als uit Oud Testamentische tijd. Ja, het Priesterschap was en is in de hemel en daartegen hebben zij, die later als negers werden geboren, gezondigd. Doch deze zonde zal hun eens worden vergeven; zij zullen eenmaal blank worden en als zij zich willen voorbereiden, zullen zij ook het Priesterschap ontvangen.

Nu is het merkwaardig op te merken, dat zelfs leden van de Kerk met dit probleem overhoop liggen, ja er zijn er zelfs bij, die zich daarom van de Kerk hebben afgewend of het als voorwendsel hebben gebruikt om dat te doen. Het is daarom zo merkwaardig, omdat niemand van hen het ooit onrechtvaardig heeft gevonden, dat een derde deel van Gods kinderen geen lichaam op zich mag nemen en tenslotte naar een rijk van duisternis wordt verwezen, een straf, die oneindig zwaarder is dan die van de negers. Bij beide groepen ligt de oorzaak van hun straf in een zelfde verleden, alleen de zwaarte van de zonde en dus die van de straf verschillen.

De verwijten, die de Kerkautoriteiten van buiten af in dit opzicht naar het hoofd krijgen, spruiten echter voort uit onwetendheid, die de mensen er gemakkelijk toe brengt deze discriminatie te zien als een uitvloeisel van het rasverschil.

Ik hoop evenwel, dat wij er deze avond een beter begrip van hebben gekregen.

„En nu”, zo besluit mijnheer Keizer zijn betoog, „zou ik de aanwezigen nog de gelegenheid willen geven vragen te stellen”.

Mevrouw Jansen steekt haar hand op.

„U zeide zo even, mijnheer Keizer, dat alle profeten in hun voorbestaan al tot hun ambt geroepen werden. Is dat niet een soort praedestinatatie?”

„Een goed onderwerp voor de volgende bijeenkomst, als U het goed vindt, mevrouw Jansen”, antwoordt mijnheer Keizer. Wij zouden dat graag willen bespreken in verband met de vrije wil van de mens, waar we het vanavond over gehad hebben”.

„U heeft gelijk, het is nu te laat. Tot de volgende keer dus”.

Met deze toezegging stemden allen in.

A. D. J.

**de
zaaier**

*Ik zag op het verlaten land
Een boer, die eenzaam koren zaaide —
Hij ging gebogen en zijn hand
Deed stil het groot gebaar, dat zaaide.*

*Want zaaïen is een needrig werk
Dat in ootmoedigheid geschiede —
En groot is het verborgen werk
Van God alleen, Wiens wil geschiede.*

H. A. P. Smit.

Gedachten van anderen

*Blijmoedig zijn kost niets, maar zij keert wel dividend uit.
En deze dividenden zij behoren tot de weinige bronnen van
inkomsten, waarvoor geen belasting verschuldigd is.*

Roberta F. Caldwell.

De morgenstond komt niet tweemaal om een mens te wekken.

Chinees spreekwoord.

*Sommige mensen zetten dan pas hun beste been voor, wanneer
zij met het andere been in heet water stappen.*

Improvement Era.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEDOOPT IN VERSCHILLENDE PLAATSEN

ALMELO

Cashin-Pattiasina, Adolfina; 21 februari 1962.

Lepez, Jan; 14 februari 1962.

ARNHEM

Westman, Jan Germ. 23 februari 1962.

Westman, Them Martha; 23 februari 1962.

EINDHOVEN

Wilhelmien-Antonissen, Antonetta; 20 februari 1962.

ENSCHEDÉ

Odé, Johan Adriaan; 17 februari 1962.

van Handenhove-Drinhuyzen, Josephina Herming Wilhelmina; 5 februari 1962.

van Handenhove, David Benjamin; 5 februari 1962.

HAARLEM

Erades, Jacobus; 20 februari 1962.

Erades, Paul Alexander; 20 februari 1962.

HENGÉLO

Wilmink-Adriaanse, Clara Elizabeth; 17 februari 1962.

LEEUWARDEN

De Broer, Peter Jacob; 4 februari 1962.

Schaap, Baatje; 4 februari 1962.

OOSTENDE

Nadia-Moyle, Paulette Alida; 10 februari 1962.

IJMUIDEN

van Elewoud, Matilde Louse Jeane; 7 februari 1962.

van Elewoud, Arthur Rudolf; 7 februari 1962.

UTRECHT

Budding, Jacob; 11 februari 1962.

ZEIST

Snijders, Henriette Arnolda; 31 januari 1962.

ZWOLLE

Wensink, Han Johannes Marines Wilhelm; 3 februari 1962.

Wensink, Herman; 3 februari 1962.

Wensink, Jan Johan; 21 februari 1962.

Wensink, Jacob; 3 februari 1962.

Wensink, Marines Wilhem; 3 februari 1962.

GEDOOPT IN DE HOLLANDSE RING

AMSTERDAM

Bagnay, Yolanda Christine; 17 februari 1962.
Bagnay, Uitgeest Margaretha Alida; 17 februari 1962.
Boersman, Johannes Gerardus; 17 februari 1962.
Boersman, Margaretha Frederika; 17 februari 1962.
Franke, Paulina Geertrude; 23 februari 1962.
Fraterman, Mabel; 16 februari 1962.
Fraterman, Manja; 16 februari 1962.
Jorer, Maria; 6 februari 1962.
Koppijn, Hendrik Johan; 6 februari 1962.
Lucardie, Ronny Theodorus; 16 februari 1962.
Scharleman, Christina; 17 februari 1962.
van Schreeven-Bauer, Anna Cornelia Judith; 10 februari 1962.
van Schreeven, Elizabeth Maria; 10 februari 1962.
van der Wedden-Hoffenkamp, Grietje; 16 februari 1962.
van der Wedden, Deck Adrianus Assueres; 16 februari 1962.
Vial, Gerard; 23 februari 1962.

DEN HAAG

Chang, Tien-tse; 5 februari 1962.

ROTTERDAM

Briaire, Marie Antoinette; 3 februari 1962.
Groenendijk, Adriana Alberdian; 3 februari 1962.
Groenendijk, Wilhelm Adrianus; 3 februari 1962.
van der Kooij-Schenk, Galina; 21 februari 1962.

SCHIEDAM

De Winter, Bertus; 31 januari 1962.
De Winter, Robertus; 31 januari 1962.

VERHOOGING EN VERORDENING IN HET PRIESTERSCHAP

ARNHEM

Schuler, Johannes Hendrikus; 2 juli 1961 tot diaken.

EINDHOVEN

Ambrosius, Jan Barend; 25 februari 1962 tot diaken.
Dobber Gysbertus; 18 februari 1962 tot ouderling.
Krol, Theodorus Cornelis; 18 februari 1962 tot ouderling.
van den Broek, Adrianus; 18 februari 1962 tot ouderling.
van Helmont, Ambrozius Cornelius; 18 februari 1962 tot ouderling.
Verhoeven, Matheus Cornelius Antonius; 18 februari 1962 tot ouderling.

ENSCHEDÉ

Akkerman, Jan; 12 november 1961 tot diaken.
Akkerman, Jan; 28 januari 1962 tot leraar.
Peters, Günter Johann; 26 november 1961 tot diaken.
Schokker, Andries; 4 februari 1962 tot diaken.

GOUDA

Schippers, Dirk Jan; 31 december 1961 tot diaken.
Schippers, Cornelis; 31 december 1961 tot diaken.

IJMOND

Gort, Paul; 18 oktober 1961 tot ouderling.

UTRECHT

Baart, Marnix; 14 januari 1962 tot diaken.
Hoecamp, Hermanus; 4 februari 1962 tot diaken.

OVERLEDEN

UTRECHT

Gout-van Raay, Elizabeth Margaretha Hermine; 16 februari 1962.

INGEZEGEND

ENSCHEDA

Esam, Evert Sander; 10 februari 1962.
Numans, Eric Marco Alexander; 7 februari 1962.
Smit, Erna Lieselotte; 7 januari 1962.

IJMOND

Batten, Ralph Eduard; 18 februari 1962.
Batten, Ronald Ferdinand Ludwig; 18 februari 1962.
Blanken, Miranda; 18 februari 1962.

OVERGEPLAATST

van der Kooy, Stephen; van hoofdkantoor naar Haarlem.
Felix, Eearl; van Haarlem naar hoofdkantoor.
Jones, Clark; van Arnhem naar Den Haag Zuid.
Schipaanboord, Wayne; van Den Haag Zuid naar Arnhem.
Furner, Jan; van Eindhoven naar Almelo.
Clawson, Larry; van Eindhoven naar Rotterdam.
Thomas, William; van Amsterdam Oost als reizende zendeling.
van Dyke, Gerald; van Haarlem naar Amsterdam.
Taylor, Robert; van Den Haag Zuid naar Amsterdam Oost.
Brown, William; van Haarlem naar Utrecht.
Chatterton, Jerry; van Eindhoven naar Haarlem.
Montgomery, Jerry; van Utrecht naar Eindhoven.
Petty, Neil; van hoofdkantoor naar Den Haag Zuid.
Ford, Hollan; van Oostende naar hoofdkantoor.
Visser, Richard; van Zeist naar Haarlem.
Mosier, LaMarr; van hoofdkantoor naar Oostende.
Thurgood, Jim; van Almelo naar hoofdkantoor.
Ford, Allen; van Schiedam naar Almelo.
van Woerkom, Ronald; van Enschede naar Tilburg.
Richins, Jay; van Zeist naar Groningen.
Fullmer, George; van Tilburg naar Groningen.
Coppin, David; van Zendingschool naar Schiedam.
De Ryke, Robert; van Zwolle naar Nijmegen.
Vellinga, Clarence; van Utrecht naar Den Bosch.

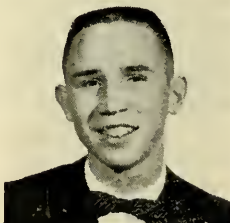
Elzinga, Michael; van Amsterdam Oost naar Enschede.
Krannendonk, Donald; van Den Bosch naar Amsterdam Oost.
King, David; van Deventer naar Amsterdam Oost.
Baddley, William; van Amsterdam Oost naar Utrecht.
DeHart, Wilford; van Zendingsschool naar Groningen.
Rigby, Spencer; van Den Haag Noord naar Breda.
Markham, Phillip; van Breda naar Deventer.
Monfroy, Tom; van Groningen naar Den Haag Noord.
King, Lougene; van Rotterdam Noord naar hoofdkantoor.
van Schalkwijk, Albertha; van Zendingsschool naar Rotterdam Noord.
Thurgood, Jim; van hoofdkantoor naar Amsterdam Oost.
Vlam, Alvin; van Zeist naar Vlaardingen.
Grimes, Larry; van Zeist naar Antwerpen.
Sieverts, Bruce; van Antwerpen naar Amersfoort.
Carr, Lloyd; van Hengelo naar Zeist.
Thorpe, Lear; van Vlaardingen naar Zeist.
Harmer, Paul; van Amsterdam West naar Almelo.
De Ryke, Robert; van Nijmegen naar Amsterdam West.
van Blankenstein, Cornelius; van Amersfoort naar Den Haag Zuid.
Osborne, Gordon; van Hilversum naar Rotterdam Noord.
Sneddon, Dadvid; van Leiden naar Nijmegen.
Koldewyn, Donald; van Assen naar Leiden.
van Leuven, Ross; van Den Haag Zuid naar Assen.
Ross, Kenneth; van Dordrecht naar Hilversum.
van Sweden, Robert; van IJmuiden naar Den Haag Zuid.
Niederhauser, Richard; van Utrecht naar Hengelo.
Furner, Jan; van Almelo naar Utrecht.
Peterson, Carwin; van Den Haag Zuid naar IJmuiden.
Oertli, Erwin; van Schiedam naar Dordrecht.
Thueson, Brent; van Zeist naar Schiedam.
Davey, Charles; van Harlingen naar Zeist.
Weeks, Richard; van Eindhoven naar Harlingen.
van Ry, Otto; van Leeuwarden naar Eindhoven.
Westerman, Bill; van Zaandam naar Leeuwarden.
Gibbons, Larry; van Rotterdam Noord naar Zaandam.

AANGEKOMEN

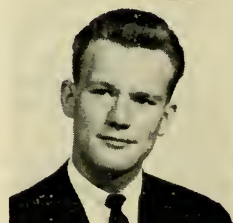
van Schalkwijk, Alberta Magrieta; van Calgary, Alberta, Canada.
DeHart, Wilford Pete; van Ogden, Utah.
Coppin, David Frank; van Brigham City, Utah.

Alberta Magrieta
van Schalkwijk

David Frank Coppin

Wilford Pete DeHart

VERTROKKEN

Beede, Charles Quinten; aangekomen 25 augustus 1959, vertrokken 15 februari 1962.
Werkzaam geweest: Rotterdam, Enschede, Den Haag, Deventer, zendingsschoolleraar, Zeist, Almelo.

Halse, Madge LaVon; aangekomen 10 januari 1961, vertrokken 27 februari 1962.
Werkzaam geweest: Amsterdam, hoofdkantoor.

van Drimmelen, David John; aangekomen 8 september 1959, vertrokken 27 februari 1962.
Werkzaam geweest: Utrecht, Groningen, Amersfoort, Gent, Antwerpen.

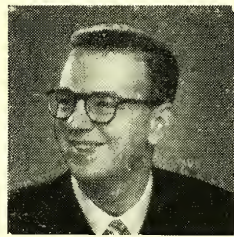
van Dyke, Gerald John; aangekomen 25 augustus 1959, vertrokken 27 februari 1962.
Werkzaam geweest: Groningen, Rotterdam, Amsterdam, Bennekom, Hengelo, Haarlem.

D. J. van Drimmelen

C. J. van Dijke

C. Q. Beede

M. L. Halse

Gedachten van anderen

De vrolijkheid is als een zonneglans van het leven.

H. van Humboldt

*Een lied, een bloem, een geur, een kleur, een woord, een klank
en paradijzen die lang verloren zijn, herrijzen.*

Ten Kate.

ADVIES

en hoe dat te geven

★

door Richard L. Evans

In alle betrekkingen tussen mensen onderling, is het de wijze van elkaar benaderen, waarover lang en breed gesproken kan worden en dat is het „hoe” en „wat” van de dingen; *hoe* de dingen worden gedaan en *hoe* gezegd.

Neem bijvoorbeeld het geven en ontvangen van advies, dat een van de delicaatste en moeilijkste verhoudingen in het leven is. „Van advies is men niet afkerig omdat het een advies is”, zeide Leigh Hunt, „maar omdat zo weinig mensen weten hoe zij het moeten geven”. Er is niemand onder ons, die zo lang heeft geleefd, dat hij niets meer behoeft te leren. Er is niemand van ons, die geen baat zou vinden bij raad en overleg, maar hoe het wordt gedaan, hoe gegeven, hoe kritiek wordt geleverd, de geest, de wijze, de houding, de vriendelijke of afwijzende toon — het „hoe” der dingen is in alle levensbetrekkingen uiterst belangrijk. Benjamin Franklin zeide eens: „Ik wilde wel dat welmenende, gevoelige mensen hun vermogen tot goed doen niet zouden benadelen door een positieve, aanmatigende manier, die tegenstand uitlokt en ieder doeleinde waarvoor ons de spraak is gegeven, te niet doet. Want, indien ge iets wilt mededelen, kan een positieve en dogmatische wijze van spreken tot tegenspraak prikkelen en oprechte aandacht verhinderen”. En hij voegde er aan toe: „zij, die geen raad willen aannemen, kunnen niet worden geholpen. Indien ge niet naar rede wilt luisteren, tikt zij u op de vingers”. „Norse raadgevingen hebben geen effect”, zegt een andere bron, zij zijn als hamers, die altijd door het aambeeld worden teruggeslagen. Wij kunnen geen van allen raad ontberen: kinderen hebben hem nodig, ouders behoeven hem, niemand kan er buiten, hetzij persoonlijk of in zijn beroep, voor zichzelf alleen of ten behoeve van anderen.

Niemand kan alles weten, niemand heeft voldoende aan zichzelf. Het zoeken en in overweging nemen van raad is een bron van kracht en veiligheid en het heeft geen zin om ons door trots of boosheid te laten weerhouden aan te nemen wat voor ons welzijn is. Het leven is één doorlopende cursus. Maar zij die daarin gaan leraren, moeten er wel voor zorgen een aanmatigende en tot verzet prikkelende houding te vermijden en raad geven en corrigeren met liefde, geduld en overreding. „Een verstandig hoofd, een eerlijk hart en een nederige geest”, zeide Sir Walter Scott, „zijn de beste drie gidsen door tijd en eeuwigheid heen”. En hij, die anderen wil raden, moet zeer zeker van alle drie doen blijken.